ओंकारं विन्दौ नादे तं तं तु प्राणे मदृत्यमुं ॥५३॥
अग्निः सूर्यो दिवा प्राह्णः शुक्लो राकोत्तरं स्वराट् ।
विश्वश्च तैजसः प्राज्ञस्तुर्य आत्मा समन्वयात् ॥५४॥
देवयानमिदं प्राङ्भूत्वा भूत्वानुपूर्वशः ।
आत्मयाज्युपशान्तात्मा ह्यात्मस्थो न निवर्तते ॥५५॥
य एते पितृदेवानामयने वेदनिर्मिते ।
शास्त्रेण चक्षुषा वेद जनस्थो ऽपि न मुह्यति ॥५६॥
आदावन्ते जनानां सद्बहिरन्तः परावरं ।
ज्ञानं ज्ञेयं वचो वाच्यं तमो ज्योतिस्त्वयं स्वयं ॥५७॥
आबाधितो ऽपि ह्याभासो यथा वस्तुतया स्मृतः ।
दुर्घटत्वादिन्द्रियकं तद्वदर्थविकल्पितं ॥५८॥
नित्यादीनामिहार्थानां छाया न कतमापि हि ।
न संघातो विकारो ऽपि न पृथङ् नान्वितो मृषा ॥५९॥
धातवो ऽवयवित्वाच्च तन्मात्रावयवैर्विना ।
न स्युर्ह्यसत्यवयविन्यसन्नवयवो ऽन्ततः ॥६०॥
स्यात् सादृश्यभ्रमस्तावद्विकल्पे ऽसति वस्तुनः ।
जाग्रत्स्वापौ यथा स्वप्ने तथा विधिनिषेधता ॥६१॥
भावद्वैतं क्रियाद्वैतं द्रव्याद्वैतं यथात्मनः ।
वर्तयन् स्वानुभूत्येह त्रीन् स्वप्नान् धुनुते मुनिः ॥६२॥
कार्यकारणवस्त्वैक्यमर्शनं पटतन्तुवत् ।
अवस्तुत्वाद्विकल्पस्य भावद्वैतं तदुच्यते ॥६३॥
यद्ब्रह्मणि परे साक्षात् सर्वकर्मसमर्पणं ।